

GENERALITAT DE CATALUNYA

GENERALITAT: MOROSOS I MAL PAGADORS

El 09.03.18 les tres organitzacions sindicals amb representació a nivell de tot el territori de l'Estat signaren un Acord *"para la mejora del empleo público y las condiciones de Trabajo"*.

Al poc de fer-se públic, des d'IAC-CATAC ja vàrem treure un butlletí (11.03.18) explicant de forma molt crítica aquest Acord, que entre moltes altres concessions sense contrapartida, implicava la renúncia a la utilització de l'IPC com a referència per a la actualització de les retribucions del personal de l'Administració. Es tractava a més d'un acord que no obligava cap Administració.

A la inconsistència de l'Acord, s'hi suma ara la negativa de l'Administració de la Generalitat a aplicar-lo en els termes en què està redactat. No ens estranya, estem davant d'una de les Administracions més ràncies i reaccionàries de l'Estat en matèria de drets laborals.

1. Què diu l'Acord

La "Resolución de 22 de marzo de 2018, de la Secretaría de Estado de Función Pública, por la que se publica el II Acuerdo Gobierno-Sindicatos para la mejora del empleo público y las condiciones de Trabajo" (BOE 74/2018, de 26 de març) estableix en el seu apartat Primer:

"El incremento en 2018 será de un 1,75 % (1,50 % fijo +0,25 % variable ligado al cumplimiento del objetivo de crecimiento del PIB, en 2017, establecido en un 3,1 %)

Se prevé asimismo que cada Administración pueda destinar un 0,20% adicional de su masa salarial en fondos adicionales"

Estableix aquest mateix apartat que:

Las retribuciones ligadas a los objetivos de PIB se abonarán con efectos de 1 de julio de cada ejercicio.

En un altre punt d'aquest primer apartat, s'aclareix que:

A los efectos de lo acordado en este apartado, en lo que a incremento del PIB se refiere, se considerará la estimación avance del PIB cada año publicada por el Instituto Nacional de Estadística

2. Què diuen els Pressupostos

Els Pressupostos Generals de l'Estat (PGE) reproduïxen, en el segon apartat del seu article 18 les parts més destacades d'aquest "Acord" que afecten l'any 2018. Diuen al respecte:

*En el año 2018, las retribuciones del personal al servicio del sector público no **podrán** experimentar un incremento global superior al 1,5 por ciento respecto a las vigentes a 31 de diciembre de 2017, ...*

Además de lo anterior, si el incremento del Producto Interior Bruto (PIB) a precios constantes en 2017 alcanzara o superase el 3,1 por ciento se añadiría, con efectos de 1 de julio de 2018, otro 0,25 por ciento de incremento salarial.

*Además, se **podrá** autorizar un incremento adicional del 0,2 por ciento de la masa salarial para, entre otras medidas, la implantación de planes o proyectos de mejora de la productividad o la eficiencia, la revisión de complementos específicos entre puestos con funciones equiparables, la homologación de complementos de destino o la aportación a planes de pensiones.*

*En las Administraciones y resto de entidades del sector público definido en este artículo en situación de superávit presupuestario en el ejercicio 2017, este incremento adicional **podrá** alcanzar el 0,3 por ciento.*

3. Aspectes rellevants de la lectura d'aquest "Acord" i de la seva plasmació en els PGE

a) El 0,20% de fons addicionals és optatiu per a cada Administració

En primer lloc, el 0,20% en fons addicionals és optatiu de cada Administració, l'Acord simplement autoritza a que cada Administració pugi aplicar-lo, però no obliga. Per tant, l'exigència, per part d'un dels sindicats signants, de què es faci efectiu aquest pagament durant el mes de juliol, és ridícula i dona una primera aproximació al grau de coneixement d'allò que signaven.

b) Els increments basats en l'assoliment d'objectius, segons es desprèn de la lectura de l'Acord, sembla que sols s'hagin de fer efectius a partir de juliol i no de gener

De la lectura de la clàusula relativa a les retribucions lligades als objectius de PIB sembla deduir-se que el 0,25% s'ha de pagar només a partir de juliol i no de gener: "se abonarán con efectos de 1 de julio de cada ejercicio".

c) En realitat no es té en compte una dada objectiva com el PIB sinó una dada que arbitràriament pot fixar el Govern (l'estimació del PIB)

Un altre aspecte pintoresc d'aquest Acord és que no és té en compte el creixement de l'any anterior sinó la previsió de creixement ("*estimación avance del PIB*"), dada que l'INE publica al mes de gener, quan resulta que la dada definitiva es publica al mes de març de cada any.

Això permet al Govern de torn infravalorar l'estimació per tal de no fer efectiva la totalitat o part del pagament corresponent a la part vinculada al PIB. Així, podria ser que el PIB definitiu fos del 2,5% però que l'estimació feta (sobre la que el Govern hi té control total) fos del 2%, reduint així la quantitat a pagar per aquest concepte.

d) Rematada final: Qualsevol increment és optatiu de cada Administració. L'Acord admet que una Administració pugui prescindir que qualsevol actualització

Per si tot això no fos prou curiós i contrari als interessos del col·lectiu, els PGE es limiten a dir quin ha de ser l'increment màxim, sense obligar a cap Administració a aplicar-lo: "*...las retribuciones del personal al servicio del sector público no podrán experimentar un incremento global superior al 1,5 por ciento...*".

e) S'exclou la Generalitat del 0,1% adicional (ja que no té superàvit)

Finalment, s'admet que cada Administració que el 2017 estigués en superàvit (que no és el cas de la nostra, cosa que ja se sabia quan se signà l'Acord -la qual cosa vol dir que exclouen, ja d'entrada, l'Administració de la Generalitat en aquest punt-) podrà passar el 0,2% adicional al 0,3% adicional: "*... este incremento adicional podrá alcanzar el 0,3 por ciento*". En qualsevol cas, com clarament es veu, no existeix tampoc obligació d'aplicar aquest increment per part de cap Administració.

4. IV Acuerdo para el Empleo y la Negociación Colectiva (AENC) 2018-2020.

Aquest Acord, d'aplicació al sector privat, signat el dijous 5 de juliol, entre la patronal i els mateixos sindicats (llevat csif) que signaren l'Acord del que venim parlant, preveu unes pujades salarials d'un 2% fix anual més un 1% anual variable.

Ja d'entrada, veiem, que els mateixos sindicats negocien a la baixa per a les persones del sector públic en relació a les del sector privat, quan la diferència temporal entre ambdós acords no arriba a 4 mesos.

Així, per al 2018 es preveu

- una pujada fixa (si així ho decideix l'Administració respectiva) d'un 1,5% quan per al sector privat la pujada que preveuen és del 2%
- una pujada variable del 0,45% (0,25 segons el creixement + 0,20 de fons addicionals) per al sector públic i un 1% per al sector privat

Es preveu també una pujada del salari mínim en el sector privat, però ni tan sols es planteja una pujada del salari mínim a l'Administració (per exemple el dels 202 subalterns nivell 10 que consten a la RLT).

En qualsevol cas, es tracta també, al igual que en l'Acord del sector públic, de simples recomanacions, sense poder vinculant. Aquest text però posa en evidència el diferent tracte que

reben, per part d'aquests sindicats, el sector públic i el sector privat. Tanmateix però, l'eficàcia no és nul·la, en la mesura en què un acord entre les parts suposa instar el legislador a adoptar els canvis normatius necessàries per a que s'implementin les mesures acordades.

5. La Generalitat no paga: Morosos i mal pagadors

Després de tot el que hem explicat, no resulta sorprenent (d'aquelles noces aquests confits) que ara, la Generalitat digui que, de moment, no té intenció de pagar els increments retributius. No diu, de moment, obertament que no pensa pagar-los, sinó

- que no té "temps material",
- que ja diran alguna cosa durant la Mesa General (convocada pel dia 20.07.18) i
- que, en qualsevol cas, el Govern haurà d'aprovar un Decret-Ilei.

Les excuses típiques d'un mal pagador, tot i que potser, el qualificatiu més correcte per a la nostra Administració sigui la castellana: "amigos de lo ajeno". Que li preguntin sinó a les nostres pagues extres i als nostres drets perduts i ja recuperats per les altres Administracions.

No té temps material diu l'Administració, tanmateix, l'Acord ja estava aprovat i publicat el març d'enguany i era possible, ja des de llavors, saber exactament el cost que suposava per a la Generalitat. Certament no hi havia Govern, però aquest fou nomenat el 29 de maig i, per tant, ja des de llavors, es podien haver donat les ordres oportunes. Tampoc sembla que tinguin intenció, pel que diuen a Funció Pública, de pagar a l'agost (deu ser que se'n van de vacances, que són sagrades – havent ingressat però al juny i computant les vacances des de l'1 de setembre anterior, només tindrien dret a 5 dies –). I, mentrestant, fent guardiola a costa nostra.

A la reunió de la Mesa General, sembla que diran alguna cosa. A saber. De moment guanyen temps, fins el dia 20. Res de bo segur. Ho fiaran per a alguna conjunció estel·lar o planetària (prèvia consulta a l'observatori Fabra, no fos cas que s'escaïés, tot i que si s'escau no tindrien cap problema a fer el contrari del que haguessin dit, són així).

Un Decret-Ilei, certament faria falta, ja que no hi ha Pressupostos aprovats ni tampoc n'hi haurà (la pròrroga és definitiva). En definitiva però només cal un acord del Govern, que ja s'hauria d'haver adoptat fa temps i que en qualsevol cas es pot adoptar en la propera reunió del Consell Executiu.

Haurà canviat el Govern, però les formes i l'actitud front el personal de l'Administració de Catalunya són les mateixes. També els gestors de la Funció Pública són els mateixos: "Más de lo mismo"...

No ens cansarem però de reivindicar el que ens correspon i de lluitar per a assolir-ho. Us mantindrem al corrent!